

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני ב' טבת תשפ"ב | דף היומי בבלי: תענית כד | דף הכולל: מועד קטן ה.
דף היומי בהלכה: מאמצע הסעיף בהגה "ועוד נהגו במדינות אלו" עד תחילת סימן תר"ע.
מוסר: דבר בעיתו - פרק ב' מ"ועתה נתבונן" עד "ודע עוד".
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער הבחינה פרק ה' 'ואחר כן ישיב אל ליבו' עד פרק ה' 'ואח"כ חשוב במעלת אותיות המכתב'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

עוד לא מאוחר: לקט על סגולות ימי החנוכה ויום 'זאת חנוכה' בפרט | ומנותר קנקנים: האם צריך לשרוף גם את הפתילות שנותרו? | "איפה החשמונאים של דורנו?!" - דרשת החנוכה שחוללה את מהפכת 'בית יעקב' | 2287

חדשות דרשו

אביו של מייסד אימפריית התורה העולמית 'דרשו' הר"ר נתן נטע יצחק הופשטטר ז"ל

מראשי ומנכבדי הקהילה החרדית בעיר טורונטו, אביו של להבחל"ח הרה"ג רבי דוד הופשטטר שליט"א, נשיא הארגון העולמי 'דרשו' • הרב הופשטטר ניצל מהשואה האיומה והקים דור לתפארת של תומכי עולם התורה בהיקפים היסטוריים

מטורונטו שבקנדה הגיעה אמש הידיעה המעציבה, על פטירתו בשם טוב ובשיבה טובה של הנגיד המפורסם, איש האשכולות, רב פעלים לתורה וליראה ולחינוך ילדי ישראל, הרב ר' נתן נטע יצחק הופשטטר ז"ל, מראשי ומנכבדי הקהילה החרדית בעיר טורונטו, אביו של להבחל"ח הרה"ג רבי דוד הופשטטר שליט"א, נשיא הארגון העולמי 'דרשו'.

הר"ר נתן נטע ז"ל נולד בהונגריה לאביו הר"ר זאב ז"ל הי"ד ולאמו מרת מאטיל ע"ה הי"ד לבית שוורץ, שהיו מכניסי אורחים מפורסמים. בבית של חסד זה גדל הנער בצילם של גדולי תורה ואדמוורי"ם שנהגו להתאכסן בביתם, ביניהם הרה"ק רבי שלום אליעזר מראצפערט זצוק"ל הי"ד, בנו של הגה"ק בעל הדברי חיים ז"ע.

הר"ר נתן נטע ז"ל היה מספר תמיד על האווירה המיוחדת ששררה בעיירה בעת ביקורו, ועל ההתבטלות המוחלטת של אביו אל הצדיק שהתארך בביתו. הוא נהג להוסיף, שכדי לחנכם בכבוד

ברוך דיין האמת

אבלים וכאובים את הסתלקותו בשם טוב ובשיבה טובה לגנוזי מרומים של אבינו וסבינו היקר, האי גברא רבה, נגיד לעמו, אשר שטה את כוס התרעלה בימי הרעה ובמסירות וגבורה הקים את משפחתו המפוארה והרוממה, וזכה להיות ממקימי ומחזיקי מוסדות תורה וחסד בכלל ישראל

רבי נתן נטע יצחק הופשטטר ז"ל

בהר"ר זאב ז"ל

ארונו יגיע היום לארה"ק

והלוייתו תצא היום יום שני בשעה 13:30

מבהמ"ד מרום הרים רחוב שלום סיון 2 שכונת רמות ירושלים

המתאבלים מרה ועטופי יגון
המשפחה

לעדכון על מועד ההלוויה 072-3809173
פרטים על נישואים בבית בנו נשיא דרשו
הרב דוד הופשטטר הי"ו יפורסמו

והרמת קרנה של היהדות החרדית בעולם כולו, כשהם מחנכים ומגדלים גם את ילדיהם ברוח זו של חובת האחריות לכלל ישראל, לקיים ולחזק את לימוד התורה, לשכלל את היכליה ולהרחיב את גבולותיה. וכך הוקמו מכוחם ומכוח חינוכם, הארגון העולמי "דרשו", המגדל עדרים עדרים לה' ולתורתו בכל העולם, וארגון "אחינו" המקרב בנים רחוקים לאביהם שבשמים והופך אותם לבני תורה אמיתיים.

בעת האחרונה חלה הר"ר נתן נטע ז"ל, ובש"ק חנוכה השיב את נשמתו ליוצרה, מלא וגדוש בתורה וביראה ובמעשים טובים, בהותירו אחריו דור ישרים מבורך, בנים ובני בנים העוסקים בתורה ובמצוות, בחינוך ובחסד ובצרכי ציבור באמונה. ארונו יובא ביום שני ארצה והלווייתו תצא בשעה 1:30 בצהריים (משוער) מביהכ"ס מרום הרים, רח' שלום סיון 2, רמות, ירושלים, שייקרא על שמו, בדרכה להר המנוחות. ת.נ.צ.ב.ה.

תלמידי חכמים, הוטל עליהם חלק נכבד מעול האירוח, אולם למרות הטירח הרבה שהיתה אז מנת חלקו, הרי זכרון התקופה ההיא הוא אחד הזכרונות הנעימים ביותר שנשא עמו מימי ילדותו בעירה.

מאוחר יותר, בזמן השואה הנוראה, הועבר יחד עם רבים מבני משפחתו ועיריתו אל מחנות הכפייה של הנאצים ימ"ש, שם חזה מבשרו את כל התלאות והיסורים אשר עברו אז על יהודי אירופה. לאחר השואה הגיע בעירום ובחוסר כל למדינת קנדה, שם נשא את אשתו ע"ה לבית שוורץ, ושניהם יחד התנערו מעפר לכונן את חייהם מחדש, לא רק בהקמת משפחותיהם ובחינוך ילדיהם, כי אם גם בריבוי וקיבוץ פעלים לתורה וליראת שמים, מתוך רגש קדוש של אחריות כלפי הכלל כולו. אחריות זו היתה בעיניהם חובה ברורה, מתוך הרגשה שהם מן השרידים אשר קרא ה' להעמיד על תילה את שארית ישראל בעת ההיא. הם גם הרבו לפעול בקרב נדיבי עם למען מפעלי החינוך

הסיפור היומי

"הרי אין לנו פרוטה", אמרה לו אשתו, "אז על סמך מה אתה מבטיח דירה בתל אביב?!" השיב לה רבי דוד: "תמיד חייתי עם ביטחון גמור בהקב"ה, ומבחינה זו כלום לא השתנה..." וישועת ה' אכן הגיעה בדרך פלאית

הגאון רבי אליעזר טורק שליט"א, על מידת הביטחון של סבו הרה"צ רבי דוד שלזינגר זצ"ל

בגרה והגיעה לפרקה. הוצע לרבי דוד חתן מצוין משיבת חברון, ולאחר כמה בירורים החליטו הצדדים שאכן ההצעה מתאימה, אך רבי דוד נזקק להתחייב שהוא יקנה לזוג הצעיר דירה בתל אביב, שעלתה הון עתק.

"הרי אין לנו פרוטה", אמרה לו אשתו. "על סמך מה מבטיח אתה דירה בתל אביב?!" השיב לה רבי דוד: "כל חיי הייתי עם ביטחון גמור בקדוש ברוך הוא, ומבחינה זו כלום לא השתנה. על סמך הבורא יתברך ועזרתו אני מבטיח, והכסף כבר יגיע!".

ישועת ה' אכן הגיעה בדרך פלאית, תוך שמתקיים ברבי דוד הפסוק: 'שלח לחמך על פני המים כי ברוב הימים תמצאנו'. מה קרה?

ביוני - בשנים שלפני המלחמה - ניהל רבי דוד גמ"ח גדול שאנשים רבים נעזרו בו. ביום מן הימים, הגיעו שני סוחרים בעלי ממון ללוות כסף מהגמ"ח, כדי לסייע בסגירת עסקה גדולה. רבי דוד השיב את פניהם ריקם, באומרו כי קופת הגמ"ח ריקה כרגע, ואין באפשרותו להלוות כעת סכום כה גדול. כצאתם, נכנס אדם נוסף, עני מרוד, וביקש אף הוא הלוואה בסכום דומה. "בשמחה", נענה רבי דוד והחל למנות את הכסף במקום.

כשיצא אותו אדם, שאל בנו של רבי דוד: "לסוחרים הללו, שיש להם ממון ועסקים ובסיס להחזיר ממנו את ההלוואה - לא

מספר הגאון רבי אליעזר טורק שליט"א: א: סבי, הרה"צ רבי דוד שלזינגר זצ"ל התגורר בוינה בשנים שלפני עליית הנאצים לשלטון, ונחשב לגביר גדול. בבעלותו היה מפעל גדול של טקסטיל, שבנייניו השתרעו על פני שני רחובות.

כשמע רבי דוד שהנאצים סגרו את הגבולות, ויחד עם זאת הגיעו שמועות שבדעתם להכחיד את כל היהודים, הבין שכוונתם רצינית. בניגוד ליהודים רבים שלא השכילו לקדם את פני הרעה והאמינו כי הכל יחלוף, רבי דוד לא בזבז רגע. הוא נטל את משפחתו ויצא עמם מהבית בלא לארוז מאומה, כשבכיסו ארנק עם מעט כסף בלבד. הם הצליחו בדרך לא להגיע לשוויץ, לאחר שבמעבר הגבול הצליח באמתלאות להפטר מהשומרים שלא יעקבו אחריו, וכך בחשאי הבריח את הגבול.

בהגיעם לשוויץ, הראתה לו אשתו שהצליחה להחביא בתיקה את ספר התורה הקטן שהיה להם בגרמניה, שנחשב לנדיר ביותר ועלה ממון רב. עד היום מוחזק ספר זה בידי משפחתנו, ובקושי אפשר לקרוא בו מרוב שאותיותיו קטנות. רבי דוד הודה לה מאד, והתרגש שעלה בידם להציל את ספר התורה, אך אמר לה: "אפילו את ספר התורה היה עדיף להשאיר, כי זהו ממש פיקוח נפש!".

לאחר זמן מה הם עלו לארץ ישראל, והגיעו ממש בחוסר כל. הם החלו להתאקלם אט אט בארץ, אך בין לבין, בתם הקטנה

הסכמת להלוות, ולעני הזה כן?".

"אדרבה", אמר רבי דוד. "השניים הללו, אם אני לא אלווה להם - הם כבר ימצאו מישהו אחר שילווה להם, יש עוד גמחיים", וישנה תמיד האפשרות שהם יפנו לבנק. אבל היהודי הזה שאין לו מהיכן להחזיר, מי ילווה לו? לכן נעניתי לבקשתו...".

עברו שנים, ובאותו היום בו היה רבי דוד צריך להפקיד את הכסף עבור הדירה שהבטיח, הוא פוגש את היהודי ההוא ברחוב. שניהם התרגשו עד מאד לראות זה את זה, והתיישבו לספר זה לזה כיצד שרדו את שנות הזעם. התברר שאותו יהודי, לאחר

שעבר את המלחמה, התבסס והצליח להתפרנס לא רע.

"מאז שהסתיימה המלחמה", אמר היהודי לרבי דוד, "אני מסתובב ומחפש אותך כדי לפרוע לך את החוב. ידעתי שאין סיכוי רב לכך, ואחר זמן מה כבר התייאשתי. והנה עתה בסייעתא דשמיא מצאתי אותך!".

מיד פנה עימו היהודי אל הבנק, ופרע לו את כל סכום ההלוואה; סכום שהיה בו די והותר כדי לשלם את התחייבותו של רבי דוד עבור הדירה!...

[מתוך הספר 'אוצרותיהם אמלא', הובא בגיליון פרפרת]

ענינא דיומא

ומנותר קנקנים: האם צריך דווקא לשרוף את השמן שנותר מההדלקה, או שניתן גם לשופכו? והאם צריך לשרוף גם את הפתילות?

Leib Abrams/Flash90

הרבה פוסקים שכתבו את הדין גם על הפתילות, וכתב שאולי "שמן" כולל בתוכו גם פתילות, כיון שבפתילות תמיד נספג מהשמן (ועי' שו"ת משנה הלכות חט"ו סי' רג אות י שדן בזה). אבל ב"תשובות והנהגות" (ח"ו סי' קנט) צידד שהפתילות אינן חייבות שריפה אלא רק שלא ישתמש בהם.

האם חובה דוקא לשרוף את השמן? ובכן: לכתחילה כדאי לשרוף דוקא, כמו בשיירי נרות מנורת בית המקדש, אבל כשאי אפשר - יכול לשפוך שייספג באדמה, או לשים בשקית באשפה (משנ"ב מהד' דרשו שם מהגר"ש אלישיב והגר"ח קניבסקי, ספר נר חנוכה סופ"ב מהגר"נ קרליץ, ועוד הרבה, ומתוכם יש מקילים גם כשיכול לשרוף אך יותר נוח לו לקבור)

(הרה"ג ר' בצלאל נהרי שליט"א, דומו"צ קהילת 'זכרון ישעיה' - אלעד, גיליון נחלי נצח)

אם נרות החנוכה נכבו לפני שכילו את השמן שבכוסית, אפשר להדליק בו את הנרות של היום הבא. ביום האחרון של חנוכה אם נשאר שמן בכוסית החנוכיה, יש להדליק מדורה ולשרוף את השמן, כדי שלא ישתמש בו ויהנה ממנו בטעות (שו"ע סי' תרעז ס"ד).

נדגיש: לרוב הפוסקים השמן האסור בשימוש הוא רק אם הנר כבה בחצי השעה הראשונה [ויש אומרים שבזמנינו השיעור מתאחר יותר, עד שלא יהיו אנשים ברחוב], אך אם הנר כבה לאחר מכן אין בשמן קדושה. אך יש שפסקו שדווקא כשאמר כך בפירוש, שאינו מקצה מן השמן אלא מה שידלק חצי שעה (משנ"ב שם סקי"ח).

אגב: ב"שולחן ערוך" הדין נאמר רק על השמן הנותר ולא על הפתילות שנותרו, אך בשו"ת שבט הקהתי (ח"ד סי' קפב) הביא

הסיפור היומי

"היכן הם החשמונאים שבדורנו?!" זעק הרב פלש. "היכן הם אלו אשר ירימו את הדגל ויכריזו 'מי לה' אלי?!" הוא שאל בכאב - והגב' שרה שנירר החליטה לספק את התשובה...

דרשת החנוכה שחוללה את מהפכת 'בית יעקב' - הסיפור שאהב רבי שלום שבדרון זצ"ל לספר

היתה שרה שנירר אחת מבין אלפי הפליטים אשר גלו מהעיירה קראקא שבגליציה. שרה שנירר התגלגלה לעיר וינה, וקבעה בה את מושבה התגוררה בדירה שכורה, באחד מרבעיה של העיר והשתייכה לקהילה מסויימת, אשר התרכזה סביב בית הכנסת השכונתי. כרבו של אותו בית כנסת, כיהן יהודי תלמיד חכם,

רגיל היה המגיד רבי שלום שבדרון זצ"ל לספר את המעשה אודות הנסיבות אשר הביאו את אותה אשה צדקנית מרת שרה שנירר ע"ה לייסד את תנועת "בית יעקב". תנועה אשר שינתה לחלוטין את פני העם היהודי לדורותיו.

ראשיתו של המעשה בימי מלחמת העולם הראשונה, אז

היסודות עליהם מושתת עד היום חינוכן של בנות ישראל. היא ריכזה סביבה קבוצת בנות, הרעיפה עליהם טל תחיה, בדמות שיעורי תורה והשקפה נכונה, ואט אט החלה המגמה צוברת תאוצה, נפתח בית ספר וסמינר בהנהלתה של הגב' שרה שנירר, חניכותיה נפוצו בכל קצוות הארץ והעמידו תלמידות משלהן, כאשר שנים ספורות לאחר מכן, ניתן היה כבר למצוא בתי חינוך לבנות על טהרת הקודש בפולין בהונגריה בליטא ובכל העולם כולו.

זהו סיפורה של הגב' שנירר, הסיפור אשר חביב היה על המגיד רבי שלום זצ"ל ומרבה היה לספרו, תוך שהוא מוסיף נופך בדברים ומטעים: הבה נתאר לעצמנו כאשר הגיע אותו רב וינאי הרב פלש אל עולם האמת, מה הוא מצא, הלא ודאי הראו לו עולמות על גבי עולמות, אשר כולם נזקפים לזכותו, הראו לו נשמות רבות מספור, אשר הצלתן נזקפת לזכותו. לזכותי? תמה בודאי הרב פלש, מה לי ולבית יעקב? אולם בבית דין של מעלה, הזכירו לו את אותה שיחה, אשר נשא בחנוכה לפני שנים רבות, וגילו לו כי בעזרת הנשים ישבה באותה עת, אשה צדקנית אשר הושפעה מדבריו, קמה וחוללה מכוחם את המהפך הכביר. בדיבורך הצתת את אש הקודש בלבה של הגב' שרה שנירר, הסבירו בלי ספק לרב פלש בשמים, והבהירו כי יש לו יד וחלק בכל זכויותיה.

(הגדת ר' שלום, הובא בגיליון שבת אורה)

בשם הרב פלש זצ"ל, אשר היה מוסר שיעורים קבועים מדי שבת בשבתו, שיעורים אשר נסובו סביב פרשת השבוע, על מאזינותיו הקבועות נמנתה הגב' שרה שנירר ע"ה, אשר מקשיבה היתה מעזרת נשים לדבריו המרתקים של הרב פלש.

פה מפיך מרגליות, היה הרב פלש, שיחותיו כולן מרתקות היו, אולם לאחת מהן נודעה השפעה מכרעת על המשך חייה של הגב' שרה שנירר. היתה זו שיחה אשר נשא הרב פלש בחנוכה, ובה הוא התייחס לעזובה הרבה הקיימת בשטח חינוך הבנות. באותם ימים לא היו בנמצא בתי ספר עבור בנות ישראל הכשרות. וכך בלית ברירה היו רבים מן ההורים, שולחים את בנותיהם אל בתי הספר הכלליים הכפרניים, המעניקים חינוך קלוקל העומד בסתירה לדרך יעקב סבא, חינוך אשר תוצאותיו ניכרו היטב.

היכן הם החשמונאים שבדורנו?! זעק הרב פלש. היכן הם אלו אשר ירמו את הדגל וכיריזו את ההכרזה המיתולוגית "מי לה' אלי"?! הוא שאל בכאב, והגב' שרה שנירר החליטה לספק את התשובה. היא שמעה תוכחתו של הרב, כמו שנאמר על יתרו "ישמע יתרו" מה שמועה שמע ובא? כולם שמעו. ברם יתרו שמע ובא. רבים הם אשר שמעו את דבריו, רבים הם אשר דבריו עוררום והביאום לכדי מחשבה. אולם אחת היתה אשר קמה ועשתה מעשה, היתה זו כאמור הגב' שרה שנירר, אשר בעקבות אותה דרשה הניחה לאחר תקופת מה, עם שובה לעירה לקראקא, את

סגולות וישועות - חנוכה

הרה"ק ר' דוד מדינוב שמע מאביו הגה"ק ה"בני יששכר",
כי מר"ח אלול עד חנוכה מאיר ברקיע כעין תבנית יד
הפשוטה לקבל בעלי תשובה אשר נדחו מלשוב בעשי"ת,
וסיים הרה"ק ר' דוד: לדעתי אין היד עוברת עד 'זאת חנוכה'

David Cohen/Flash90

עוד לא מאוחר: לקט על סגולות ימי החנוכה ויום 'זאת חנוכה' בפרט

מרבית בחנוכה בנתינת צדקה ללומדי תורה, שהוא סגולה לתיקון הנפש (יסוד ושורש העבודה שער המפקד). בימי החנוכה מרבית בצדקה ובפרט ללומדי תורה עניים ומסוגל לתיקון פגמי הנפש (באר היטב הלכות חנוכה)

סגולה לזש"ק ולפרנסה

ימי חנוכה מסוגלים להפקד בהם עקרים ועקרות, ובפרט מסוגל לזה יום השמיני "זאת חנוכה". (בני יששכר) חנוכה - מסוגל לפרנסה יש בימים אלו גם סגולה לענין מזונותיו של אדם, וכן מסוגלים ימי חנוכה לבטל הדינים ולעורר רחמים. (הרב המחבר סגולות ישראל בספרו מנורת זהב) סגולה לאשה שנפלה בסכנה שתנצל, הביא הבן איש חי (ש"ר כ"ז פרשת וישב) שכתב לו החסיד מהר"א מני, שיש נשים שיש להן קבלה שאם אשה נפלה בסכנה שתדור נדר שלא לעשות

עד 'זאת חנוכה' עדיין ידו פשוטה לקבל שבים

איתא בספר בני בנימין בשם הרה"ק ר' דוד מדינוב ששמע מכבוד אביו הגה"ק בעל "בני יששכר" שאמר בשם צדיקים, אשר מר"ח אלול עד חנוכה מאיר ברקיע כעין תבנית יד הפשוטה לקבל אותם בעלי התשובה אשר מאיזה סיבה נדחו מלשוב בעשרת ימי תשובה, ומתקבלת תשובתם עד חנוכה.

וסיים ע"ז הרה"ק ר' דוד: לדעתי אין היד עוברת עד 'זאת חנוכה', וכתב רמז לזה: "בזאת יכופר עון יעקב", היינו, ב'זאת חנוכה' שאנו קורין בתורה "זאת חנוכת המזבח", עד אז הוא גמר כפרת עון יעקב.

צדקה בימי החנוכה מסוגלת לתיקון חטאים

סגולה מיוחדת לתיקון החטאים בחנוכה, וסגולתו לתיקון עון נשג"ז (כבשבעות יב; ע"ז לו, ושבת י"ט); כן הביא בספר אגרא דפרקא.

מה שרש"י הקדוש אומר על הפסוק ורפוא ירפא מכאן שניתנה 'רשות' לרופא לרפאות, כי בשם הזה רמוז כוח הרפואה. וזה נרמז 'הדלקה עושה מצוה' בגימטריא 'רפואה שלמה'. 'מלך רופא נאמן' בגימטריא 'להדליק נר חנוכה'. (שער ישכר ימי אורה אות ע"ב).
הרה"ק המנחת אלעזר ממונקאטש זצ"ל היה נוהג ליקח שיירי שמן ההדלקה של נר החנוכה ולערבבם במאכל הביצים והבצל שאוכלים בשבת בבוקר, והיה מחלק לכל המסובים שאכלו אצלו. (דרכי חיים ושלום חנוכה)

(גיליון 'באר בשדה')

מלאכה בחנוכה ותנצל. ויש נודרים יום אחד ויש שני ימים. (כף החיים הל' חנוכה תר"ע סק"י)

סעודות החנוכה מסוגלות לרפואה

מובא מהאר"י הקדוש שחנוכה הוא התיקון למידת הוד, שזה כנגד תפילת בורא רפואות בשחרית, ולכן נקראים סעודות החנוכה סעודות הרשות, כיון שהפיסקא האחרונה של אנא בכוח, שק"ו צי"ת זה שם הרפואה כנודע, וזה בגימטריא כמנין 'רשו"ת', וזה

קול העם

שלישיית המושבים שלנו נותרה כשהייתה. הנוסע מאוקראינה, אני והמקום הריק באמצע...

כות הביטחון: יהודי בודד בין מאות נוסעים ערבים, זוכה להארה מופלאה

בכרטיס שלו ואחר כך בשלי, ואכן משתומם לגלות כי שנינו רשומים על אותו מושב. "מוזר", אמרתי, "אבל אין שום בעיה. בוא תיכנס כאן, ותשב ליד החלון".

הוא נכנס והתיישב, התבונן שוב בכרטיס ואז הוא אומר לי, "תראה, התבלבלתי. המושב שרשום בכרטיס הוא המושב עליו ישבתי בטיסה מאוקראינה לכאן. בכרטיס של הטיסה הזאת רשום שעלי לשבת בכלל ב - 35C". הוא מתרומם, אבל אני מעכב אותו. "למה שתעבור מכאן? אחי, כל כך שמחתי שתבוא ותשב כאן לידי. מי יודע אם כל הבלבול הזה לא נוצר אלא בשביל שאשמע ממך שיעור תורה? כל כך נוח כאן. שני יהודים, ובינינו מקום ריק כדי להניח את כל החפצים".

הוא נענה לבקשתי, נשאר במקום, ושנינו חיכינו לראות אם יבוא מישהו ויגיד לו לקום. המטוס הלך והתמלא. עוד ועוד אנשים עלו, וערבים שחומי עור מילאו את המושבים כמעט עד אפס מקום. כמעט, כי שלישיית המושבים שלנו נותרה כשהייתה. הנוסע מאוקראינה, אני והמקום הריק באמצע.

כשנסגר הדלתות נשמנו לרווחה. כמה טוב לשבת ליד יהודי, ועוד יהודי כזה! בהמשך שיחתנו נודע לי שהוא משפיע גדול המקרב יהודים רבים לאביהם שבשמים. השעה הזאת במרומים הייתה מתנה נפלאה שקיבלתי מה', של דיבורים טובים וחיזוק באמונה שכל כך הייתי זקוק לו.

מוזר, איך בתחילה חשבתי שאני זרוק בין עשרות גויים. והרי הקב"ה החזיק אותי כל כך חזק וכל כך מדויק, עם הארה נפלאה שהכול לטובה.

(השגחה פרטית)

קוראים לי אוהד נאגי, ואני גר בבית שמש. מפעם לפעם אני מוצא את עצמי במטוס לצורכי עסקים, והסיפור שלי הוא על טיסה מטורקיה לישראל.

שדה התעופה בטורקיה מהווה תחנה בינלאומית. מגיעים לשם מטוסים כמעט מכל מקום בעולם, מבצעים שם עצירה, והנוסעים ממשיכים במטוס אחר לכיוון היעד שלהם. לדוגמה, אדם שרוצה להגיע מאוקראינה לארץ, עולה על מטוס לטורקיה, שוהה בשדה התעופה שעתיים או יותר, ועולה על מטוס לארץ.

שהייתי בטורקיה יחד עם עוד שני שותפים לעסק, וכשסיימנו את עניינינו ביקשנו לעלות על מטוס לארץ. ביקשנו מהפקיד שישבץ את כולנו יחד באותו ספסל, אבל הוא טען שהדבר אינו אפשרי מחוסר מקום, ונתן לכל אחד מקום בודד, אי שם בין מאות נוסעים ערבים.

תבינו, זה לא שהערבים הפחידו אותי או משהו כזה, אבל לא נעים להיות יהודי בודד בין בני עם זר, בלי יכולת להחליף מילה עם בן ברית. עליתי למטוס, והתיישבתי על המקום הרשום בכרטיס - 23C. זהו מקום צמוד למעבר.

ישבתי שם כאוב על הבדידות שנכפתה עלי, וניסיתי להתחזק במחשבות טובות. אמרתי לעצמי שהפקיד לא באמת החליט היכן להושיב אותי. זה הקב"ה שסיבב שכך יהיה. רק הוא עשה, עושה ויעשה לכל המעשים. זה בוודאי לטובה, גם אם איני רואה את זה. בעודי עסוק במחשבות הטובות האלה, והנה מול עיני הולך ומתקרב יהודי של צורה. הוא נראה ממש כמו רב, והנה הוא כבר עומד ממש לידי. מסתכל בכרטיס שלו ובמספר של הכיסא, ואז מראה לי שרשום אצלו כי עליו לשבת במושב 23C. אני מתבונן

כעבור שנים פגש הגר"ח קרייזוורט זצ"ל את אותו משב"ק ואמר לו: דע לך שסבלתי ממחלת ה'שושנה' מדי שנה ולא הועיל לי דבר, ומאז שהשתמשתי בשמן של הרבי כבר לא סבלתי מזה יותר...

ישועות מעל לדרך הטבע עם שיירי השמן והפתילות של חנוכה - סיפורי מופת מדהימים מהאדמו"רים לבית נדבורנא - ה'דבר חיים' זצ"ל ובנו ה'באר יעקב' זצ"ל

ה' הייתה היענות גדולה ונערכנו לקליטת קהל גדול שיתפלל עמנו ביום הכיפורים.

יום לפני יוה"כ נחרדתי לגלות כי אני הולך ונצרך, וקולי נחלש בצורה מעוררת דאגה. היתה זו תוצאה של התאמצות מתמשכת ודיבור בקול רם במשך שעות ארוכות בכל יום, ועתה הם החלו לתת את אותותיהם וצרידות קשה הלכה וכבשה את מיתרי הקול. לא ידעתי את נפשי. אני אמור לעבור לפני התיבה בכל התפילות, ואין לנו שליח ציבור אחר. ניסיתי תרופות ושיקויים שונים אך המצב רק הלך והחמיר.

בצר לי קמתי ונסעתי למעונו של רבינו זי"ע וסיפרתי לו על הצרה שנחתה עלי. אנשים יבואו לשמוע את התפילות ולא יוכלו לשמוע מאומה, לחשתי. הרבי חשב מעט ואז אמר לי: תדע, כי התרופה היחידה למיתרי הקול שלך במצב כזה היא רק מנוחה ושתיקה מוחלטת למשך שבועיים-שלושה. המיתרים התאמצו הרבה מעבר ליכולת ועתה הם נפוחים וצרודים עד כדי איבוד קול.

למשמע הדברים נפלו פניי, אלא שאז הרבי המשיך: אולם הואיל ורבים צריכים לך ויש כאן שעת הדחק וצורך גדול לשם מצווה, אתן לך משהו שתקח עמך ותשים בכיסך ובעז"ה יועיל לך למשך כל תפילות היום עד קדיש תתקבל שאחרי נעילה. אך אחרי כן יהיה עליך לתת מנוחה מוחלטת לקולך ורק כך ישוב לבסוף לאיתנו.

הרבי יצא מהחדר ושב כעבור דקות אחדות כשבידו דבר מה עטוף היטב בנייר. הוא נתן לי כשהוא מדגיש שלא לפתוח והתנה עמי שאחזיר לו את זה לאחר יום הכיפורים.

איך שיצאתי מחדרו של הרבי הרגשתי נפלאות. קולי הלך והשתפר, ועד למחרת בשעת כל נדרי הוא כבר היה במיטבו ממש, כמו לא אירע מאומה. גם למחרת בכל מהלך תפילות היום הקודש היה קולי בריא וחלק, וכך נמשך הדבר עד סיום תפילת נעילה. לאחר שנסתיימה התפילה התחלתי שוב לחוש בצרידות, ולא היה קץ להתפעלותי.

עוד במוצאי יוה"כ הגעתי לחצרו של רבינו לברכת הלבנה והודיתי לו נרגשות על הקמיע המופלא שהעניק לי ועל הישועה הפלאית שבאה בעקבותיה. הרהבתי עוז וביקשתי מהרבי שיתיר

סיפר הרה"ח ר' שמואל צבי אלבום ז"ל, כי רבינו ה'דבר חיים' [מנדבורנא] זיע"א היה נותן מהפתילות של חנוכה לבחורים להניח בכובע כסגולה לטהרת המחשבה. וכן סיפר, כי פעם חלה הגאון רבי חיים קרייזוורט זצ"ל גאב"ד אנטוורפן מחמת מחלת השושנה (רויז) סמוך לאחר חנוכה, ורבינו ה'דבר חיים' זיע"א הלך לבקרו. וסיפר הגר"ח לרבינו שכבר שנים רבות סובל הוא ממחלה זו מפעם לפעם.

שאלו רבינו אם השתמש בסגולה של שיירי השמן של חנוכה - 'ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים', וענה לו שכבר ניסה פעמים רבות ולא הועיל לו. נענה רבינו: תלוי מי נותן זאת ואיך נותן זאת, ואשלח לך בעז"ה ויהי לך לרפואה. כששב רבינו לביתו שלח בידי אחד מהמשמשים בקודש משיירי השמן שלו להגר"ח.

שנים לאחמ"כ מצא הגר"ח את אותו משב"ק. אמר לו: דע שהייתי סובל ממחלה זו בכל שנה ולא הועיל לי דבר, ומאז שהשתמשתי בשמן של הרבי שוב כבר לא סבלתי מזה.

מעשה נפלא מספר הרה"ג ר' יוסף מוגרבי שליט"א, מגדולי מקורבי רבינו [ה'באר יעקב' מנדבורנא זצ"ל] וראש קהילת 'תפארת בני' בחולון:

היה זה בשנותיי הראשונות בחולון, כאשר קהילתנו טרם קרמה עור וגידים ואך מתי מעט תושבים מתחזקים באו להשתתף בקביעות בשיעורים. באותם ימים לא עמד לרשותנו עדיין מבנה ראוי שימש כבית כנסת, ולקראת הימים הנוראים היינו שוכרים אולם מתאים שיוכל להכיל את האורחים הרבים שהתפללו עמנו בחגי תשרי.

אולם אנשים לא באו מעצמם, היה עלינו לעמול קשות שבועות קודם לכן, לכתת רגליים ממקום אחד למשנהו ולשכנע אנשים רחוקים לבוא ולהשתתף בתפילות יום כיפור. הם לא ידעו כמעט דבר ביהדות והעבודה היתה להצית בליבם את הניצוץ היהודי שיגרום להם לבוא ולהתפלל בציבור לפחות בתפילות הקדושות של יום הכיפורים.

שבועות אחדים הייתי טרוד במסירת שיעורים והרצאות סביב השעון במטרה להשפיע על האנשים לבוא ולהתפלל עמנו, וברוך

הפרק וטרם מצאו את זיווגם, והרבי העניק לכל אחד מהם פתילה מנרות החנוכה כסגולה לזיווג הגון. ואכן לא יצאו ימים מרובים ושלושתם זכו להתארס בשעטומ"צ.

רבינו כדרכו רצה שיישמרו הדברים בצנעא, ועל כן קרא לכל אחד מהם לחוד ונתן להם הפתילה כשהיו לבדם בחדר, תוך בקשה שלא ידברו מזה. רק לאחר שנים נודע להם מפי המשמש שלמעשה הם היו שלושה, כשכולם נושעו כאמור באופן מופלא בתוך זמן לא כביר.

(קונטרס ארחות יעקב)

לי להחזיק את הקמיע ברשותי, ולשמחתי הרבי נענה לי. שנים רבות נזהרתי שלא לפתוח את הנייר החתום, אך פעם אחת עקב טעות נפתחה האריזה בשוגג. בפנים נתגלו לא שמות קדושים ולא שום כיתוב אחר, אלא אך ורק פתילות אחדות מנר חנוכה!...

סיפר הרב יצחק אייזנבאך הי"ו, ששנה אחת ב'זאת חנוכה' בתקופת לימודיו בישיבתנו הק' שלח רבינו [ה'באר יעקב'] לקרוא לו ולעוד שניים מתלמידי הישיבה שכבר היו מבוגרים למדי באותו

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך בחיים

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:
dirshu@dirshu.co.il

הפורתח בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

"אם לא אספר, יפטרו אותי" - מה הדין?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

מעצם הסיפור, וכגון לספר מי גזל אותו, שעל ידי הסיפור תוחזר לו גזלתו, ואם לא יספר הרי יפסיד ממונו. באופן זה לא נחשב כלל מעשהו כעבירה ואין צריך לתת את כל ממונו בעבור זה. אבל לספר לשון הרע כדי שלא יסולק מעבודתו, אין בזה תועלת מעצם גוף הסיפור, אלא תועלת מסיפור לשון הרע, שהוא מעשה עבירה, ולכן חייב לתת כל ממונו ולא לעבור עבירה.

ומה לגבי שמיעת לשון הרע? האם גם על כך מחויב אדם לתת את כל ממונו?

ב'ביאורים ומוספים' שם מובאות דעות שונות בעניין. הגר"ש הומינר כתב, כי כאשר עלול לקבל את הדברים או שיהיה לו נוח בשמיעתם, צריך להפסיד עבור כך את כל ממונו. ואע"פ שעל עבירה ב'שב ואל תעשה' אין מחויב לתת את כל ממונו, מכל מקום, כאן השמיעה והקבלה נחשבות כמעשה. ויש שהסתפק לגבי שמיעה בלי קבלה, האם נחשבת כעשיית מעשה, וכן יש שהסתפק אף לגבי קבלה, וראה ב'ביאורים ומוספים' את הדברים בפרוטרוט.

לעתים, שמירת התורה והמצוות כרוכה בניסיונות גדולים מאוד, אולם כידוע, העמידה בניסיונות היא המרוממת את האדם ומעלה אותו בדרגה, וכפי שאמרו חכמים ש"ניסיון" הוא מלשון "נס להתנוסס".

ההלכה הנלמדת היום בסדר הלימוד היומי בחפץ חיים, עוסקת בשעת מבחן שכזו: אדם שמעסיקו תובעים ממנו לספר מי עשה דבר כלשהו, ואם לא יגלה להם יחשדוהו כי הוא זה שעשה את המעשה, ויפטררו מעבודתו, ולא יהיה לו אחר כך במה לפרנס את בני ביתו.

כותב רבנו החפץ חיים על כך: "אף על פי כן אסור, ככל שאר חייבי לאוין שמחויב לתן על אשר לו ולא לעבור עליהן".

הלומד הלכה זו עשוי לתמוה: והרי מותר לספר לשון הרע לתועלת? וכי יש לך תועלת גדולה מזו - לשמור על מקום העבודה? בביאורים ומוספים של 'דרשו' מובא הסבר לכך מספר 'חוט השני', כדלהלן:

גדר 'תועלת' המתיר סיפור לשון הרע הוא דווקא כשיש תועלת

האם מותר להביא ספרי תורה מבית כנסת אחר לצורך ההקפות בשמחת תורה?

תורה ממקום למקום באופן ארעי (ראה במקורות).
 זמן הקפות אלו - בלילה, מיד לאחר תפילת ערבית; ובבוקר, מיד לאחר תפילת שחרית, לפני קריאת התורה. ויש שנהגו לדחות את ההקפות בלילה לאחר הסעודה, וכן בבוקר - לאחר תפילת מוסף, או לאחר הסעודה; ורבים פקפקו בדבר.
 [שו"ע תרסט, א, ומשנ"ב ט; ביאורים ומוספים דרשו, 14; שו"ע לעיל קלה, יד]

בשמחת תורה, נוהגים להוציא את כל ספרי התורה שבארון הקודש, להקיף עמם את הבימה שבע פעמים, (ובעבר היו שנהגו להקיף רק שלוש פעמים), בריקודים ובמחולות, ולומר שירות ותשבחות להשי"ת תוך כדי ההקפות.
 ובשעת הצורך, מותר להביא ספרי תורה מבית כנסת אחר עבור ההקפות, למרות שבשאר ימות השנה אסור להעביר ספר

מה נהג הגר"א לעשות בשעת ההקפות בשמחת תורה?

בזכות שהיה שמח בכל עוז בשמחה של מצוה.
 וכן כתבו על הגר"א ז"ל: "היה הולך לפני הספר תורה שמח מאוד ברוב עוז וחדוה, וחכמת אדם תאיר פניו כלפיד אש בוערת, ומספיק כף אל כף, ומפזז ומכרכר בכל עוז לפני הספר תורה".
 ויש שכתבו, שהנזהר לשמוח ביום זה בשמחת התורה, לא תפסוק התורה מזרעו.
 [משנ"ב תרסט, יא, (בהרחבה ע"פ המקור); ביאורים ומוספים דרשו, 15]

יש מן הראשונים שכתבו, שבשמחת תורה ראוי לכל אדם להתאמץ ברקידה ובזמרה לכבוד התורה, וכדרך שנאמר על ריקידתו של דוד המלך לפני ארון הברית, בשעה שליווהו בדרכו אל משכן ה': "וְדָוִד מְכַרְפֵּר בְּכָל עֹז לְפָנָי ה'". והנמנע מכך מחשש לפחיתות כבוד, חטא הוא בידו.
 וכן כתבו בשם האריז"ל - שיש להתאמץ בשמחת התורה, ועוד כתבו, שהאריז"ל העיד על עצמו שהשיג את מדריגתו הגבוהה

מה הורה הגרש"ז אויערבך לגבי עליית ילדים לתורה בשמחת תורה?

ונוהגים שגם הילדים עולים לתורה; והגרש"ז אויערבך הורה, שרק ילדים בני תשע, שכבר לומדים גמרא, יעלו לתורה. ונוהגים, שהעלייה האחרונה לפני חתן תורה, היא עליית 'כל הנערים', דהיינו, שהילדים שבבית הכנסת מברכים יחד עם העולה לתורה, וכביכול עולים לתורה יחד עמו; ובסיום הקריאה של עלייה זו, אומרים את פסוקי 'המלאך הגואל'.

בשמחת תורה, נהוג להרבות את העליות לתורה, בנוסף על חמש העליות הנצרכות בכל יום טוב; כדי שכולם יעלו לתורה, וייטלו חלק בשמחת סיום התורה. וקוראים שוב ושוב את החלק הראשון של פרשת וזאת הברכה - עד הפסוק: "מִעֲנֶה אֱלֹקֵי קָדְם...". - עד שכולם עולים לתורה, ואז ממשיכים בקריאת הפרשה עד סופה, בעליית 'חתן תורה', המסיים את התורה.

[שו"ע תרסט, א, ומשנ"ב יב-יד; ביאורים ומוספים דרשו, 18]

מה העיד האר"י הקדוש על עצמו? | מה נאמר על הזהיר בשמחת תורה? | וכיצד נוהגים במקום שיש רק שני ספרי תורה?

תמצית שיעור הלכה במשנה ברורה הלכות לולב במסגרת לימוד 'דף היומי בהלכה'
[משנ"ב חלק ו', סימן תרס"ט בחלקו השני]

מרבנים בקוראים לספר תורה

נהגו להרבות את הקוראים לספר תורה, ולא להצטמצם בחמשה ששה או שבעה קוראים, וקוראים פרשה אחת הרבה פעמים ואין איסור בדבר, וכן נהגו לקרוא את כל הנערים לספר התורה, וקוראים להם פרשת 'המלאך הגואל', ובלילה קוראים בספר התורה הנדרים שבתורה, וכל מקום לפי מנהגו, וכן נהגו לסיים התורה אפילו על קטן העולה, דהיינו, לחתן תורה, ואף על פי שצריך להדר שמסיים התורה יהיה אדם גדול, אבל מעיקר הדין אפשר גם קטן, ובמקום שיש רק שני ספרי תורה, קוראים בראשונה 'וזאת הברכה' ובשנייה 'בראשית', וחוזרים וקוראים בראשונה מעניינו של יום.

מעלת השמחה בשמחת תורה

סימן זה עוסק בדיני שמחת תורה, ומבואר במשנה ברורה בשם האר"י הקדוש, שהוא העיד על עצמו, שהמעלות הנשגבות שהיו לו, זה בגלל שהוא היה שמח בשמחה של מצוה, ומביא המשנה ברורה על הגר"א מוילנא, שהיה רוקד בכל כוחו לפני ספרי התורה, ומובא כאן בהערה למשנה ברורה מהדורת 'דרשו' בשם 'יסוד ושורש העבודה', שכל הזהיר בשמחת תורה ביום הזה, בטוח שלא תיפסק התורה מזרעו.

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

* בן ארץ ישראל הנמצא בחוץ לארץ בשמחת תורה - יש אומרים שאין לכבדו בעליית 'חתן תורה', כיון שעבורו זהו יום חול; ויש אומרים, כי אם הוא תלמיד חכם, אדרבה, ראוי לכבדו בכך.
* בשמחת תורה, מותר לרקוד ולמחוא כפים, לכבוד התורה, על אף שבדרך כלל הדבר אסור מדרבנן בשבת וביום טוב.
* אַבֵּל בתוך שנים עשר חודש לפטירת אחד מהוריו - נחלקו הפוסקים אם רשאי להשתתף ב'הקפות' ובריקודים בשמחת תורה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם מותר לטלטל את נוי הסוכה בחול המועד?

וביום טוב כדי לקרוא מתוכו. ובימי חול המועד, שמותר לטלטל בהם מוקצה, מותר לטלטל את נוי הסוכה; ויש שאוסרים את טלטולו אף בימי חול המועד; ויש שכתב, שבימי חול המועד מותר לטלטל את נוי הסוכה, אבל אסור להוציאו מהסוכה. ואם 'התנה' לפני החג שיוכל להשתמש בנוי, מותר להשתמש בו ולטלטלו כרצונו, (ראה במקורות).
[שו"ע תרלח, ב, משנ"ב יב-יד, וביה"ל ד"ה כל; ביאורים ומוספים דרשו, 17 ר"ר]

כל דבר שנתלה בסוכה לשם נוי סוכה, אסור להשתמש בו במשך כל ימי החג בצורה המבטלת את שימושו כנוי סוכה. ואף אם נפל ממקומו, אסור להשתמש בו, משום שהשימוש בו מהווה בזיון למצות הסוכה. ובשבת וביום טוב, אסור הנוי אף בטלטול, משום איסור 'מוקצה'; ואף אם מדובר בנוי סוכה שמודפסים בו תפילות, וכגון נוי סוכה שמודפס בו 'סדר האושפיזין', אסור לטלטלו בשבת

הלוח היומי

ב' בטבת | רבי יצחק ב"ר יהודה אברבנאל זצ"ל

יארצייט:

רס"ט: רבי יצחק ב"ר יהודה אברבנאל זצ"ל. בעל פירוש האברבנאל על התנ"ך, ראש אמנה, עטרת זקנים, מעייני הישועה, משמיע ישועה ועוד. (י"א אומרים שנפטר בכ"ט תשרי וי"א בי"א אב).
תקי"ג: רבי יעקב ב"ר ראובן אבן צור זצ"ל, היעב"ץ, אב"ד בפאס ובעל משפט וצדקה ביעקב, עט סופר ועוד.
תרמ"ט: רבי יעקב צבי ב"ר יהושע אשר רבינוביץ זצ"ל, בעל עטרה לראש צדיק, האדמו"ר מפוריסוב.
תשמ"מ: רבי יצחק אייזיק ב"ר משה לנגר זצ"ל, האדמו"ר מסטרעטין ובעל קרבן שמואל.

לשמוע ולחשוב מיע

ברכב, בבית, ובכל מקום..

התקשרו לקו השיעורים של 'דרשו'
וקבלו אלפי שיעורים והרצאות להאזנה

077-2222-666

פרשת השבוע מפי מיטב המרצים

חדשות 'דרשו' ועדכונים

מידע לנבחני 'דרשו'

'גישמאק בלימוד'

הרצאות על מתיקות התורה

שיעורי תוספות לפי סדר 'הדף היומי'

הרצאות לחגים ומועדים

תוכניות מיוחדות

שידורים חוזרים מאירועי 'דרשו'

שיעורי 'הדף היומי'
בעברית, אידיש וצרפתית

שיעורי 'הדף היומי בהלכה'
בבקאות ובעיון

'הפותח בכל יום'
תוכנית יומית עם
סיפורים וחיזוקים

חדש במערכת

ניתן להאזן או להאיץ את קצב שמיעת השיעורים
לחצו 7 להאטה או 9 להאצה

קו השיעורים של 'דרשו' לחייג, ללמוד, לדעת

התחזקות יומית

הרה"ק רבי אלעזר מליזענסק אמר: יש ג' זמנים בשנה שהם עת רצון להתפלל, האחד בעת סעודת מלוה מלכה, השני ביום שמיני עצרת, השלישי ב"זאת חנוכה"

(אור הגנוז בעלזא - חנוכה עמ' קלג)

יום "זאת חנוכה" מסוגל לפקידת עקרות כעין ראש השנה.

(בני יששכר מאמרי כסלו, טבת מ"ב ס"ק י')

נשתדל לנצל יום זה שהוא עת רצון לקבלת תפילותינו, לתפילה על צרכינו הרוחניים והגשמיים

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il